

Qvadripartitae Conciones Stanislai Grodicii Societatis Iesv

Qvarum Primae, Timorem Sanctvm Incvtiunt; secundae Fidem Catholicam confirmant; tertiae Spem erigunt; postremae diuinam in nobis Charitatem excitant ...

Continet sex Dominicas Quadragesimae, & coenam cum paßione Domini

Grodzicki, Stanisław

Ingolstadii, 1609

Concio I. Timor. Cum diabolus iam misisset in cor vt traderet eum Iudas Simonis Iscariotes.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56003](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56003)

IVD AS I.
SCARIO-
TES.

CONCIO I. TIMOR.

*Cum diabolus iam misisset in cor ut tra-
deret eum Iudas Simonis Iscariotes.*

*Prolapsio
duorū Apo-
stolorum.
Psal. 44. 17.*

MAIORVM ruina minorum horror & cautio est. Quid maius Apostolis quos Deus constituit principes super omnem terram? Ex horum qui duodecim tantum erant numero duorū Petri videlicet & Iudæ lapsum innuit nobis hodiernū Euangelium. Innuit inquam Petri (nam Iudæ clarè exprimit) Arbitror enim illum hic ne venialiter quidem peccasse: at vero nocte eadem cecidit ut nobis gravissimè. Cuius prolapsionis id quod audistis in Euangelio præludium fortè aliquod fuit. Vehementes enim isti Petri affectus eo illū impulisse videntur. Nonne duos eiusmodi actus hac ipsa hora cōiugisse videmus? Vnū hic notatum verbis istis. **NON LAVABIS MIHI PEDES IN ÆTERNVM.** Alterum illis apud aliū, *Etsi omnes scandalizati fuerint in te ego nunquam scandalizabor.* Atque utinam sicut hic cōminante Christo Petrus cristas deposuit ita ibi prædicenti eidem Iesu lapsum

lapsus ipsius credere & humiliare se voluisset, nec in illa verba prorupisset, *etiamsi oportuerit me mori tecum non te negabo*, quis scit an si id egisset à tam immani scopulo immunis non euasisset? Verum hæc diuinæ sunt relinquenda cognitioni, à nobis vero differentia inter duas istas prolapsiones perpendenda. Est enim tanta quanta maior esse nequit. Nam Petrus quidem resipiscentiæ & salutis, Iudas vero desperationis & perditionis typum dedit. Vterque autem magnum nobis timorē merito incutere debet. Ne videlicet aut cum Iuda in obdurationis baratrum incidamus; aut cum Petro in nimiam de viribus nostris confidentiam præsumptuosè incurramus.

ibid. v. 35.

Differentia inter eas.

Cæterum relicto ad extrema cōcionis D. Petro Iudam intueamur, & quæ sparsim de illo in scriptura dicuntur in vnum colligentes, videamus tum quibus gradibus ad tam atrox facinus patrandum peruenerit: tum quomodo omnia remedia animarum peritissimi respuerit: tum quam pœnam meruerit. Hæc de Iuda Iscariote. Considerabimus præterea; tum an imitatores etiam nunc habeat: tum remedia his qui cōverti volunt. Sint hæc Christi Iesu tam efficacia ut te authore, Iudam nullus, Petri vero multi in tam numeroso populo asseclæ reperiantur.

PROP. Bipartita.

IUDAS SIMONIS ISCARIOTES, sic à nostro D. Ioanne nominatus est, tum ut

I. PARS. Iudas.

omni-

omnibus constaret quisnam fuerit: tum ad differentiam alterius Iudæ Apostoli qui à Matthæo quidem & Marco, *Thaddæus*, à Luca vero *Iudas Iacobi* nominatur. Porro Iudam Iscarioten bonum piumque fuisse cum ad Apostolatus dignitatem prouheretur, grauium & sanctorum tam Græcorum quã Latinorum Patrum est sententia. Cui nec D. Augustinus refragatur prout diligens lector animaduertere poterit. Id vero conforme etiam est scripturæ. Nam si ad secularem principatum qui ad regenda tantum corpora, & tuendas facultates Iudæorum destinatus fuit, ille à Deo cõstitutus erat rex & rēctor, de quo scriptura ait, *Saul electus & bonus, & non erat vir de filiis Israel melior illo: quanto magis illum qui principatum ad cõuertendas animas totius orbis gerere debuit bonum & sanctum eligi decuit? Christus vero Deus non nisi quæ decent facit semper.* Quemadmodum ergo Saul Dei benignitate, & fuit, & electus est in regē bonus, sua vero nequitia postea factus est malus: ita Iudas bonus ad Apostolatam à Christo vocatus est: voluntate tamen propria & libero suo arbitrio postmodum factus est nequam. Quando? Volunt quidam tunc cum dispensandarum pecuniarum illi cura commissa fuit. At hoc incertum; illud certissimum: quicquid hac in parte factū est culpa ipsius Iudæ

*Matt. 10. 3.
Marc. 3. 18.
Euc. 6. 15.
Bonus à
principio.*

*Hier. lib. 3.
cont. Pelag.
Cyr. lib. 4.
cap. 30.
Ab exem-
plo minori
Saul.*

1. Reg. 9. 2.

*Malus cul-
pa sua.*

Tertull.

uda factum esse. Sed audire mihi videor quosdam de factis Christi murmurantes quibus in secunda parte satisfaciam, nunc cœpta prosequamur.

Itaque IVDAS ISCARIOTES bene cœpit, *Potuit ex*
 sed pessimè finiuit à minoribus ad maiora *sepeccare.*
 prolapsus crimina. Quo auctore? DIABO-
 LVs quidem hic nominatur. At vero non
 statim illum ad hunc qui in themate descri-
 bitur iniquitatis gradum deuenisse creden-
 dum est. Nam vt S. Patres docent non sem-
 per tentationes proueniunt à Sathana, sed
 ortum aliquando habent à propria concu-
 piscencia; Quid, nonne id D. Iacobus Apo-
 stolus disertis verbis testatur iniquis? *V*
nusquisque vero tentatur à concupiscencia sua
abstractus & illectus. Deinde concupiscencia
cum cœeperit, parit peccatū, peccatum vero cum
consummatū fuerit generat mortē. Id vero non
tantum de peccato opere exterius perpetrato,
sed etiam de illo quod per consensum
voluntatis sola mente perficitur intelligen-
dum est. Nam teste Christo, qui viderit mu-
lierem ad concupiscendum eam iam mechatus est
eam in corde suo. Hæc dixerim vt compri-
mam affectum illum haud rectum quo ple-
rumque imo ferè semper culpam nostram
in Sathanam conicere solemus, volentes
conscientiam nostrā quietam reddere quam
hac ratione vulueramus magis dum excusa-
 L I tiones

*Bas. Reg.
 bre. 75.
 Aug. de Eo-
 cle. dog.
 cap. 82.
 Chrys. ebe.
 Nam non
 semper Sa-
 than auctōr
 peccati.
 Iac. 1. 14.
 Aliquando
 concupiscē-
 tia teste D.
 Iac.
 Mat. 5. 28.
 Inde excu-
 satio mul-
 torum no-
 civa.
 NOT A.*

tiones de peccatis sæpe falsas, semper autem ineptas, & Deo odibiles conquirimus. An nō recordamini nihil ista primis nostris parentibus profuisse? imo obsuerunt, & nobis obsunt plurimum. Abstinentium igitur est à talibus, & sincere culpa cōfitenda primum apud Deum deinde coram Sacerdote Vicario Dei.

Itaq, Iudas Porro hac ratione Iudam in ista sua tentatione, & scelere sese gessisse suadent tum ea quæ ex D. Iacobo, & S. Patribus recensuimus, tum varij modi loquendi qui de Iuda in scriptura proponuntur. Primo enim dicitur, *quia fur erat*, quod D. Ioannes de illo testatur. Et hic

Ioan. 12. 6.

1. Concupiscentia oculorum laborat.

1. Ioa. 2. 16.

Iac. 1. 14.

2. Fingit & mentitur.

Ioan. 12. 6.

3. Fur erat.

*Fiac fauet
n 60 Satkē.*

fuit totius huius mali fons & origo. *Concupiscentia*, inquam, *oculorum*, qua laborabat, & qua *abstractus & illectus*, ex iis quæ in loculos Christi quos portabat ex eleemosynis mittebantur aliquid clam furrupiebat. Quod haud obscure docet D. Ioan. qui cū introduxisset Iudam precioso unguento à Maria in pedes, & caput Iesu effuso murmurantē & dicentem. *Quare hoc unguentū non venit trecētis denariis, & datum est egenis?* Subdit. *Dixit aut hoc non quia de egenis pertinebat ad eū, sed quia fur erat, & loculos habens ea quæ mittebantur portabat.* Propterea si unguentū illud venditū fuisset aliquid ad suū emolumentum redundaturū sperabat. Qua spe cum se frustratū animaduertit et tulit ægerrimè. Illum igitur pessimū avaritiæ

avaritiæ affectum intuens Sathan in Iuda nutrire illū, & augere in eo nunquam desistit. Quanam ratione? Consuetas, sitim videlicet illam & excitando, & fouendo quā olim descripserat poëta dicens [Crescit amor nūmi quantum ipsa pecunia crescit] Proinde cum ad ardorem illum extinguendam non sufficeret Iudæ paucula illa quā ex oculis Christi furabatur pecuniola; nefas à sæculo inauditum suggerit ei Sathan. Adesse nimirū principes Sacerdotum, qui proposito bono prociuo perquirerēt, qui illis Iesum traderet. Hoc sapius phantasię Iudę ingerit: monet, vrget, suadet, tum Iudæorū demerendam esse gratiam: tum occasionem augendi peculij non esse omittendam. Exhorrescere vt reor Iudas ad tantum facinus primū cœpit: deinde vero cogitare se prodicione sua nihil mali Iesu illaturū quem ex manibus Iudæorum sicut & alias euasurum certo sibi pollicebatur. Tandem amore lucri illius in Iuda excrecente manus dedit consensumq; ad patrandum tantū scelus præbuit Diabolo. Et hoc ipsum est quod in themate dicitur.

CUM DIABOLVS IAM IMMISISSET. Quibus verbis duo edocemur, alterum dæmonem veram necis Christi causam extitisse, Idcirco etiā ius quod habuit in homines amisisse: alterum quod dixi. Non solum enim immisit Sathan.

*Modo com-
sueti.
Iuuen.*

*Suadet ne-
fas prodi-
tionis.*

*Cogitat
Iudas.
Tandemq;*

*4. Decreuit
trahere
Christum.*

*Dæmon
Christi im-
misor.*

IN COR, quod & antea per suggestio-
nem non semel fecerat, sed etiam consen-
sum obtinuit.

VT TRADERET EVM. Id est tradere
iam omnino decerneret Iesum præcepto-
rem suum.

IUDAS SIMONIS ISCARIOTES.
Cuius hic quartus impietatis gradus fuit. Pri-
mus enim erat consensus in concupiscen-
tiam oculorum & furti desiderium. Secun-
dus fictio & mendacium quæ talibus sunt
familiarissima. Tertius ipsum furtum. Quar-
tus iste nempe firmum propositum traden-
di Iesum. Quintus paulo post illis describi-

Ioan. 13. 27

3. Gradus
impietatis
Iudæ cum
occupatur a
Diabolo,
occurrit
obie-
ctioni.

NOTA.

Et post buccellam post intinctum
videlicet panem quem Iudæ Christus por-
regerat tunc Introiuit in eum Sathanas. Non
quidem corpus ut in energumenis solet: sed
animam Iudæ occupando. Dices. tamen &
antea iam illam possederat. Ita sanè, fecerat
id etiam in tribus prioribus gradibus nihilo-
minus in postremis istis additum fuisse quid-
piam dubitandum non est. Non enim sine
causa idem Euangelista in eodem capite tam
emphaticè hæc de re loquitur. Quid vero i-
stud additamenti fuerit inuestigare & expli-
care multum laborat Patres. Breuiter in pri-
mis illis gradibus ita Sathan occupauerat a-
nimam Iudæ sicut occupare solet omnes in
peccato mortifero constitutos. In penulti-
mo

mo additum est aliquid quando Iudæ tam immane nefas persuasit forte extrema ut dicitur habituatio in peccato avaritiæ. In postremo denique plene iam ut hic dicitur *introiit in eum Sathan.* possidens animam eius perfectè. Quod tribus de causis dici reor. Primo quia postquam audiuit Sathan verba illa Christi ad Iudam. *Quod facis fac citius,* quibus licentia ei dabatur patrâdi quod vellet, statim ad opus perficiendum expulit illum. Deinde propter obsurdescentiam, excecationem, & indurationem, in quæ tum temporis demum Iudas inciderat. Indeque postremo propter obfirmationem in malo. Cuius rei è contrario dat exemplum D. Augusti. aliorum Apostolorum, sicut enim illi quamuis viuente Christo in hoc mortali corpore essent in gratia Dei, ideoque haberent Spiritum sanctum: tamen post resurrectionem dicuntur accepisse Spiritum sanctum; quia plenius de illo participarunt: ita hic è contrario factum est, quando Sathan in Iuda firmissimum suum posuit præsidium iusto suo iudicio id permittente Christo Iesu, propter ingêtem Iudæ ingratiudinem, quæ tot media quæ illi offerebantur penitus repudiavit, & obduratè reiecit.

*Tres cause
huius dicti.*

Ibid.

*Aug. lib. 3.
de Conser.
Euang. c. 16*

*Christi iu-
stus iudi-
cium.*

Quid enim potuit pietissimus Pater
Christus Iesus amplius facere quod non fe-
cit, ut scelestum istum hominem à tam ne-

Ll 3

fario

REME-
DIA A
CHRI-
STO IV-
DÆ AD-
HIBITA.

fario reuocaret crimine? Diximus hac de resparsum alias non pauca, quæ nunc in ordinem sunt reducenda, neque vero omnia percensenda, sed illa tantum quæ in scriptura habentur, præter quæ Christum Dominum priuatim ac singillatim multis cum Iuda egisse nemo pius dubitauerit. Quomodo enim Christus quod alios docuit dicens, *corripe illum inter te & ipsum solum*, ipse id facere neglexisset? Verum è publicis illud inprimis occurrit dictum multo ante à Christo prolatum. *Nonne ego duodecim vos elegi, & ex vobis vnus diabolus est?* quo mirando modo tum reducit illis in memoriam vocationem ad Apostolatam maximum sanè beneficium; tum cor Iudæ tangit vt is videns artes suas Christo notas esse ad se redeat & resipiscat; tum prædicit quo ipsius proteruia esset peruentura, vt diabolo esset simillimus, eiusque nomine insigniendus: tum alios Apostolos terret; tum denique occultum peccatum aliis incognitum cælat: quod & postmodum vsque ad egressum Iudæ è cenaculo semper fecit. Quot argumenta sapientiæ à sapientia patris paucis in verbis sapientissime demonstrata? Omnia excutere nec volo nec debeo. Duo huic loco propria noto. Alterum tres ðctos quibus cor Iudæ ad resipiscēciam impellit quos iam recensui, Alterum quomodo Christus

Apo-

1. *Primata
admonitio.*

Mat. 18. 15.

Ioan. 6. 70.
2. *Beneficiorum
comemoratio.*
3. *lctus cordis.*
4. *Prædictio.*

*Nobis hinc
doctrina.*

Apostolos multoq; magis nos in illis timore in officio continet, simulque docet quomodo in manifestandis aliorum criminibus occultis nos gerere debeamus. Qua de re in alia concione agemus. Hic ad illud quod quidam quærent cur à Christo Iudas *diabolus* hic nominetur, cum tunc necdum cogitaret de eius proditione. respondeo. potuisse propter solum furtum sic vocari. Quicumque enim, per quoduis peccatum læthale diabolo se mancipavit, per agnominacionem rectè diabolus dici potest. Multo tamen magis idem verbum Iudæ hodie competebat tum ob imitationem: tum quod Minister esset & adiutor diaboli, per quem ille Christum occidere moliebatur.

*Cur Iudas
diabolus
vocetur.*

Hæc olim Christus cum Iuda, Hodie vero quid? Omnia omnino ad conversionem ipsius apta, media & remedia deprompsisse mihi videtur. Primum in illis verbis; **E T V O S M V N D I E S T I S S E D N O N O M N E S** habetur. Quibus quid aliud agit **I E S V S** quam detegit peccatum & immunditiam Iudæ ipsi Iudæ, ut ille illud & agnoscere, & deslere velit. Sed quia frustra id fieri videt, venit ad beneficium lauatque **I E S V S** pedes nefarij proditionis. Hoc factum sicut Petrum in stuporem vertit, ita ad emolliendam & lique-

s. Confessio.

*6. Pedum
Iuda ablu-
it.*

faciendam mentis duritiem potentissimum sanè fuit medium. Quod enim cor etiam inimici ad tantam humilitatem non flecteretur? quanto magis ergo cor famuli, cor discipuli, cor Apostoli commoueri ad pœnitentiam debuit? Adiungit insuper Christus scripturæ testimonium, *Qui manducat mecum panem leuabit contra me calcaneum suum*, inquit Christus ex Dauide apud quem paulo aliter legitur, sed sensus est idem; imo vnus alium explicat. Verba Psal. sunt, *Qui edebat panes meos magnificauit super me supplantationem*. Supplantationio enim dicitur proprie cum quis calcaneo, vel pede interposito aliū fraudulenter prostermit in terram. Quod suo modo Iudas Christo facere parabat. Iesu id nec ignorante nec apud Iudam calante, vt ipse quoque scelus suum prodere in animum induceret suum. At non potuit inquis id facere alias falsus fuisset vates David. Imo potuit. Non enim ideo id prædictum fuit vt mutari nequiret, sed è contrario quia vidit Propheta propter Iudæ obstinationē id minimè mutatum iri ideo quod futurum erat prophetauit.

Quid præterea Christus Dominus? venit ad omnium maximum (quod nec ab ipsis Cherubinis & Seraphinis excogitari potuit) remedium facitque Iudam participem corporis & sanguinis sui preciosissimi imo Sacerdotem

7. Scriptura testimonium
Ioan. 13. 18

Psal. 40. 10.

2. Eucharistia & Sacerdotium.

cerdotem & Episcopum illum creat teste D.
 Petro qui illud Dauidicum, & Episcopatum
 eius accipiat alter, de Iuda ait intelligi. O cor
 induratum quod tam forti arieti non cessit.
 Fugite dilectissimi pertinaciam, ne similia
 vos apprehendant. Beneficiis igitur frustra
 collatis venitur ad terrores. Et primum qui-
 dem quod bis occultè insinauerat Christus
 iam clarè Apostolis magna cum emphasi
 denuntiat nempe esse inter illos proditorè.
 De quo sic noster Ioan. *Cum hæc dixisset Ie-
 sus turbatus est spiritu & protestatus est, & di-
 xit, Amen amen dico vobis, quia vnus ex vobis
 tradet me.* Quanta vis affectus & verborum,
 quibus perculli cæteri discipuli præter Iudã
 propter quem maximè dicebantur, vehe-
 menter & contristari, & tam inter se quam à
 Christo inquirere cœperunt, quisnam esset
 eiusmodi. Et vero non neglexit Saluator,
 cum signis, tum verbis ipsis Iudæ manifesta-
 re illum ipsum id machinari. Signa duo dat.
 Vnum, cum inquit, *Qui inringit mecũ manum
 in paropside hic me tradet.* Quod vtique Iu-
 dam non latuit, licet cæteri, neque id, neque
 alia animaduernerint. Alterum Signum fuit
 panis intinctus quem porrexit Iesus Iudæ
 verbis vero expressis idem contestatus est.
 Nam cũ Iudas interrogasset, *nunquid ego sum
 Rabbi? Ait illi Iesus, Tu dixisti.* Quod apud
 Hebræos est, ac si dicas: Ita est,

*Act. 1. 20.
 Psal. 108. 8.*

*p. Clavier
 denũtiatio.
 Io. 13. 21.*

*10. Expres-
 sa declara-
 tio.*

*Tum signis
 Mat. 26. 23*

Ioan. 13. 26

*Tum Ver-
 bis.
 Mat. 26. 25*

*17. Minae
terribilissi-
ma.*

Cæterum cum ne ista quidem sufficerent
vt proditor se proderet ac veniam à benigni-
simo Iesu peteret, & obtineret, venit
ad minas terribilissimas, & tales quales ne-
scio, an vnquam ab orbe condito audita:

Mat. 26. 24

*fuertur. Vt homini illi per quem filius hominis
tradetur. Bonum erat ei si natus non fuisset ho-
mo ille, inquit Iesus de Iuda, & ad Iudam pri-
mario, dein ad Iudæ similes. Quem tanta
machina non prostrauisset si mens non
obsurduisset, & malitia ac cupiditate excæ-
cata ac indurata non fuisset? Quare ultimo
remedio ad locum in quo tradendus erat
relicto, vbi & osculari se passus est à Iuda,
& amanter dixit ei. Amice ad quid venisti:
Et iterum: Iuda osculo filium hominis tradis?
Quibus omnibus quæ beneuolentia erga
inimicum maior excogitari potuit? Ve-
rum his ad hortum referuatis, ad vltimum
quod in ea quam hodie recolimus cœna
cum Iuda actum fuit veniamus. Istud ve-
ro Ioan. his describit verbis. Cum intinxisset
panem dedit Iudæ Simonis Iscariotæ. Et post
buccellam tunc introiuit in eum Sathanas. Et di-
xi ei Iesus. Quod facis fac citius: eoque
facto Ioanni eum manifestat, si forte hac
ratione Iudas conuerti vellet. Porro cur
intinctum panem dederit ei rationem assi-
gnant sancti Patres, vt videlicet ad vn-
guem eo ipso die impleteretur illud quod
inquit*

*12. Oscu-
lum, &c.*

Mat. 26. 50

Luc. 22. 48

*Et iterum: Iuda osculo filium hominis tradis?
Quibus omnibus quæ beneuolentia erga
inimicum maior excogitari potuit? Ve-
rum his ad hortum referuatis, ad vltimum
quod in ea quam hodie recolimus cœna
cum Iuda actum fuit veniamus. Istud ve-
ro Ioan. his describit verbis. Cum intinxisset
panem dedit Iudæ Simonis Iscariotæ. Et post
buccellam tunc introiuit in eum Sathanas. Et di-
xi ei Iesus. Quod facis fac citius: eoque
facto Ioanni eum manifestat, si forte hac
ratione Iudas conuerti vellet. Porro cur
intinctum panem dederit ei rationem assi-
gnant sancti Patres, vt videlicet ad vn-
guem eo ipso die impleteretur illud quod
inquit*

Ioan. 13. 26

*13. Mani-
festatio lo-
an. facta.*

*Et iterum: Iuda osculo filium hominis tradis?
Quibus omnibus quæ beneuolentia erga
inimicum maior excogitari potuit? Ve-
rum his ad hortum referuatis, ad vltimum
quod in ea quam hodie recolimus cœna
cum Iuda actum fuit veniamus. Istud ve-
ro Ioan. his describit verbis. Cum intinxisset
panem dedit Iudæ Simonis Iscariotæ. Et post
buccellam tunc introiuit in eum Sathanas. Et di-
xi ei Iesus. Quod facis fac citius: eoque
facto Ioanni eum manifestat, si forte hac
ratione Iudas conuerti vellet. Porro cur
intinctum panem dederit ei rationem assi-
gnant sancti Patres, vt videlicet ad vn-
guem eo ipso die impleteretur illud quod
inquit*

inquit David. *Qui edebat panes meos magnificavit super me supplantationem.* Quomodo autem intravit in eum Sachanasiæ explicuimus.

Psal 40. 10. Dicit quod facis fac citius quatuor causa.

Restant illa verba; *Quod facis fac citius.* Quæ non sunt præcipientis sed prædicentis, permittentis, declarantis, expellentis. Hæc verborum istorum sunt quatuor rationes. Etenim primo prædicit quod paulo post fieri debuit. Postea permittit ut fiat, quod si non permisisset factum non fuisset. Declarat præterea duo: tum omnia sibi nota fuisse, tum se mortem non timere, quam præcipuam dicti huius causam esse autumo. Modus enim ipse loquendi (qui immerito quosdam offendit) magnanimorum est quo uti solent quando aliquid terrificum eis imminet, præsertim mors quæ omnium terribilium est terribilissima. Eiusmodi phrasis est illa *Zebeæ & Salmana principum Madian ad Gedeonem, Tu surge, & irruere in nos, id est occide nos quod & factum est.* Item illa generosa *Ionæ Prophetæ ad nautas, Tollite me, & mittite in mare.* In historiis vero martyrum novi Testamenti innumera sunt talia. Quibus princeps, sator, actor, & parens omnium martyrum **CHRISTVS IESVS**, ecce verbis istis exemplum dedit præclarissimum. *Quod facis,*

NOTA.
 1. Prædictio
 2. Permissio
 3. Declaratio animositas.

Iud. 8. 21.
tona 1. 12.

cis, inquit Iuda, *fac citius*, non contradico, non abnuo, non perhorresco. At exhorruit in horto! Quia ita voluit in bonū omnium martyrum. Qua de re cras Deo dante dicemus. Denique iisdem verbis expulit Iudam à suo suorumque consortio. Idcirco additur. *Cum ergo accepisset ille buccellam exiit continuo*; tum quia sic voluit Iesus: tum ut sibi consuleret, quia vidit se iam Ioanni innotuisse. Hæc igitur fuerunt remedia (& multo plura quæ ignoramus) quæ ad sanandam hanc ouem morbidam adhibuit Christus Iesus: Sed in cassum abiuere omnia.

4. *Expulsio.*

Ioan. 13. 30.

POENA.

Ad pœnas igitur pro tã atroci ingratitude venit quas tribus verbis perstringo, tũ quod non omnes nobis notæ tum quod inexplicabiles sint. Prima fuit illa quando Iudas traditus est Sathanæ haud exigua vt ipsi iudicare potestis. Modus partim à nobis est explicatus partim nobis incognitus. Secunda est ista de qua iam iam egimus è consortio bonorum expulsio. Maior sanè calamitas quam æstimatur ab ijs qui maximè illam pertimescere deberent, quorum pro dolor ingens nunc est inter Christianos numerus. Magnitudo autem eius à simili patet. Sicut enim quando vnum pecus ex gregis medio eijcitur, quid aliud quam rapacium bestiarum esca efficitur? ita cum quis ex piorum consortio exturbatur, præda fit luporum inferna-

3. *Traditio Sathanæ.*

2. *Expulsio.*

Gravitas
eius.
à simili.

ferna-

fernalium, qui illum pro libitu suo tractant. Nūquid id in hoc scelesto homine Iuda inquam luce meridiana nō est clarius? Is enim nocte eadē in desperationis barathrum impellitur quod certē in magnis pœnis censendum est. Nec id satis. Nam ne degustata quidē lucri illius q̄ tantoperē concupierat dulcedine, imo tota reiecta pecunia abiit & laqueo se suspendens crepuit medius & diffusa sunt omnia viscera eius. Hæc tanto sceleri debebatur pœna iustissima. Verum nō hæc solum. Ista enim initium dedit aliarum longē intolerabilium quas à mille & sexcentis annis patitur in inferno inferiori, sustinebitque sine fine in æternum homo sceleratissimus ut dictum illud Christi Iesu impleatur, *Bonum erat ei si natus non fuisset homo ille.*

Quid hæc audientes cogitatis dilectissimi mi? Nonne timor & tremor veniunt super vos? nonne horrefcitis ne quid vobis simile eueniat? Nihil inquitis tale. Tanto peius. Eo enim malum est crudelius quo ipsam etiam medicinam respuit. At quid timeam? Nunquid ego Christum prodidi? Num iam illum neci tradere possum de quo Paulus. *Christus resurgens ex mortuis iam non moritur mors illi ultra non dominabitur?* Quid si euicero reperiri inter Christianos qui peius estiam quam Iudas Iesum tractant? Nec multo

3. Desperatio.

4. Suspendium, &c.

Act. 1. 18.

6. Supplicia æterna.

Mat. 26. 24.

II. PARS.

Iude imitatores.

Rom. 6. 9.

Esse quosdam.

Heb. 6. 4.

*Patet ex
D. Paulo.*

tis opus est. Repeto dictum alias. Idem enim quem citasti Apostolus disertis testatur verbis, illos, qui semel sunt illuminati (quod fit per Sacramentum Baptismi) gustauerunt etiam donum caeleste & participes facti sunt Spiritus sancti, gustauerunt nihilominus bonum Dei verbum virtutemque venturi seculi & prolapsi sunt, in peccatum videlicet aliquod mortiferum. Eos inquam qui huiusmodi sunt, esse etiam, rursus crucifigentes sibi-

*Imo Iuda
peiores.*

metipsis filium Dei, & ostentui habentes. Hæc verba D. Pauli sunt, quæ recogita quæso in mente tua, & diiudica quidnam sit peius: An tradere Iesum quod fecit Iudas; an vero crucifigere & ostentui habere eundem Iesum, quod tu facis, nec vno tantum aut altero, sed centenis & millenis peccatis læthalibus.

*Fortè etiã
excacatio-
nes.*

Sed ego inquis non sum excacatus & obstinatus sicut fuit Iudas? Id vero vnde nosti? O quam vereor ne sint inter Christianos plurimi ipso etiam Iuda obstinatiores. Quot enim sunt, qui tot imo etiam plura media ac incitamenta ad conuersionem habuerunt quot habuit Iudas? & tamen sicut

Ioel. 1. 17.

iumenta in stercore (vt propheta phrasi vtar) ita isti in peccatis computruerunt suo. O vtiã nullus vestrum ex illorũ reperiatur numero?

*In omni pec-
catorum
genere.*

Singillatim nouit eos qui sol^o scrutatur corda & renes Deus, ac vniuersim loquedo puto nullum esse peccatorũ mortalium genus, in

in quo aliqui Iudæ per similes non inueniantur. Sicut .n. Iudam auaritia ita alium quidē eadem modis variis, aliū luxuria, alium appetitus honoris inordinatus, alium inimicū vlciscendi cupido, alios alia his similia dementarunt, excæcarunt, indurarunt.

Demus iuxta modum nobis consuetū aliquot exempla ac ea tantum quæ tum Euāgelio tum dictis sunt consona. Prodeant itaque primi in medium quos huc reuicimus. Illi inquā qui hæc q̄ à principio diximus audientes non solum curiosè scrutari, sed etiā impiè carpere diuina non verentur consilia. Quorum illæ inter alias sunt voces. Cedo, cur Christus Iudam quem proditorem futurum nouerat, Apostolotū suorum collegis aggregare voluit? Cur præterea eidem, quē ad auaritiā & furta propensum animum gerere sciebat, loculos, quibus ad id magis magisq̄ irritaretur concedere voluit? Hæc isti occasione accepta ex Euāgelio; ad quæ cum non reperiuntur qui illis respondeant, Deus meus ad quas nō delabuntur de prouidentia diuina inquisitiones? Retulimus ante decē circiter dies quæ de prædestinatione & reprobatione garrunt. Audiuius & alia tam varia de rebus omnibus tam inepta, tam ardēter prolata, vt ingemiscētes obstupesceremus mirantes Catholicis talia, tū in mentem venire posse: tum reprimi non posse. Dicam quid

Capita illorum aliorum.

PRIMUM.
Consilia
Desproca-
cter scruta-
tantium.

Exempla.

1. Ex Euā-
gelio.
2. De eodem
Iud.

3. De repro-
batione.

4. Innume-
ra continet.

Comincetur per instantiam à simili eorummet iudicio.

NOTA.

2. A maiori.

quid vni illorum responderim (& subiungam alia) sit inquam tibi lixa vel agaso quispiam vilissimus & insipientissimus in famulatu, qui omnia dicta facta ac consilia tua, etiam grauissima, etiam ad Rempubl. pertinentia, etiam secretissima non solum nosse; sed etiã de iis iudicare, denique omnia arbitrato suo fieri vellet: nique id faceres obganiret, fame tuã detraheret, omnia tua carperet, turbaq; cieret. Quomodo quãso cum tali te geres? Quã eum ferres? Nonne acerbissimẽ? Nonne hominem tum procacem quia omnia tua rimari & scrutari, tum stultissimum, qui etiam de illis quã ne intelligere quidem quiret dare iudicium vellet: si corrigere non posses, è domo tua exturbares, vel carceri mancipares? Vide igitur ne idem tibi faciat Deus eiiciendo te vna cum Iuda è consortio Sanctorum, & allegando ad mansiones Cæcodæmonis infernalis vt ibi superbiz, procacitatis, & insipientiã tuã pœnas in æternũ luas. Nonne multo iustiori iure Deus quam tu seruo tuo id præstaret tibi? Ita sanè modis innumeris. Nam inter te & famulum tuũ est aliqua conuenientia adeo vt si ingenium & iudicium illius augetur longo interuallo te in omnibus superare posset: at vero inter te & Deum nulla penitus est proportio, nihilominus tam es tu impudens vt de iudicio Dei audeas iudicare, nempe cur hunc diuitem

uitem te pauperem, istum bellicosum alium
 imbellem & Sexcenta talia effecerit ? Caue
 caue ne dicatur tibi illud saluatoris ad tui si-
 milem murmuratorem. *An non licet mihi*
quod volo facere ? an oculus tuus nequam est
quia ego bonus sum ?

*3. Scriptura
 74.
 Matt. 20.
 13.*

Ad obiecta de Iudaismo & ad cætera si-
 milita securissima, efficacissima, & practican-
 da responsio est quam nos docuit D. Pau-
 lus dicens: *Quis enim cognouit sensum domini ?*
Aut quis consiliarius eius fuit ? Aut quis prior
dedit illi & retribuetur ei ? Proinde præter ea

*Responsum
 ad obiecta
 Ro. 11. 34.
 Vniuersum
 ex D. Paul.*

quæ ipse Deus siue per lumen naturæ, siue
 per reuelationem nobis manifestauit, igno-
 ta nobis esse ingenue & sentire & fateri de-
 bemus. Si enim nemo assenerauerit se sen-
 sum & consilia omnium hominum nosse
 quanto minus dicere quis poterit se affecu-
 turum consilia Dei nisi plusquam Luciferi-
 ana tumeat superbia! similiter si nemo quic-
 quam dedit illi (Qui enim daret qui nec-
 dum fuit) cur conqueritur, si tantum &
 non plus datum est ei ? Itaq; & serio & opti-
 me monent SS. Patres ut à talium inuesti-
 gatione omnino abstineamus: Illud nobis
 certo persuadentes, Deum neq; Luciferum
 ideo creasse ut superbiret, neq; Adamum ut
 peccaret, neq; quenquam, siue hominum,
 siue Angelorum idcirco condidisse ut dam-
 narentur, neq; deniq; Iudam propterea uo-
 casse

*Et à simili
 minori.*

*D. Hæc. lib.
 contra Pe-
 lag. Cyr. li.
 9. cap. 10.
 Monitum
 SS. Patriæ
 NOTA.*

Mm

casse

caste ad Apostolatam ut Christum proderet. Sed fecit & creauit omnia Deus ex bonitate sua optimo fine.

Vide D.

*Aug. lib. 11.
de her. ad li.
se. cap. 26.
In particu-
lari de Iu-
da respon-
detur.*

*Dei sapien-
tia.*

*Stultitia
hæreticorū.
Vide Epiph
hæres. 36.*

*Ad loculos
Iuda du-
plex solutio
Chry. ho.
64 in
Matt.*

Quod si quemadmodum Lucifer per libertatē arbitrij sui ex Angelo fecit seipsum diabolum ita Iudas voluntate propria ex Apostolo furem & proditorem se constituit, quid accusatur Deus qui non solum id fieri noluit sed etiam vetuit, & abstrahere ac abstergere à peccato uoluit, & postquam factū est malum in optimum finem, proditorem ad salutem generis humani, direxit, conuertit & ad executionem deduxit. Vides quantum bonum ex tanto malo? Demirari itaq; & approbare nō autem curiosè inuestigare aut nequiter carpere discas diuina consilia. Neq; vero idcirco bene fecit Iudas tradendo Christum ut quidam inepti olim dicebant hæretici, quorum nunc sunt imitatores qui Lutherum Saluum fieri uolunt, eo quod multa bona in Ecclesia Christi ex occasione ipsius hæresis sint subsecuta. Stultissimum utrumq; Quicquid enim boni utriusq; euenit à Deo ortum habuit, quicquid mali, ab ipsis Iuda, Luthero, & alijs huius farinae uiris emanauit. Proinde isti peccata, ille laude æterna est dignissimus. Porro de loculis contrarium potius & melius concludunt Patres. Nempe ideo Iudæ datos fuisse, ut haberet unde suam sedaret cupidinem nec plura appeteret: Quod si ipse malitia

lita sua medicinam in uenenum conuertit sibi imputet. Adiungit D. Hier. Deum in talibus distribuendis non futuram sed presentem plerumq; intueri iustitiam, idcirco sicut Sauli bono regnum; ita Iudæ iusto Apostolatam bene bonus contulit.

Alterum hominum genus huc spectans est pseudopoliticorum, qui non solum tum in factionibus contra superiores, tum in ingratitude contra Magistros & instructores suos, tum in obsurdescencia ad audienda aut percipienda quæ ad salutem eorum pertinent, tum in induratione qua callo obducto nullis etiam humilitatis officiis mouentur, tum in fictionibus ac mendaciis Iudam imitantur: sed insuper eo deuenerunt dementia, ut & sanctissima religione Catholica & ipsis Sacramentis (horrendum dictu) ad assequendum illum quem præterdunt finem abuti non vereantur. Tanto ipso etiam Iuda Iscariote infeliciores quanto melius quam Iudas norunt, quis in sanctissimo Eucharistia sacramento contineatur. Iudas enim in ipsis institutionum huius sacramenti initiis id forte ignorauit, quod isti bene sciunt, & scientes, optimo pessime abutuntur, ideoq; *potentes potenter tormenta patientur.* Non enim fuit illis satis contra omne ius & æquitatem statum Ecclesiasticum ciuili (id est animam corpori) submittere, subdunt & ipsa sacramenta ipsumq;

*SECUN-
DVM ge-
nus pseudo-
politicorū.*

*Qui imi-
tantur Iu-
dam sex
modis.*

*Postremo
horrificus
in abusu
Eucharist.*

Sap. 6. 7.

*Macchia.
in Principe
cap. 18.
Origo à do-
ctoribus eo-
rum Exem-
plum stupē-
dum,*

*Finis notus
Deo & ho-
minibus.
Quo*

*Et fallun-
tur.
Et fallunt
callidissime*

Christum qui in Sacramento Eucharistiæ
continetur fini politico. Prò nefas Chri-
stianis olim in auditum quo vix maius ul-
lum. Rem ita se habere tum regulæ à præ-
ceptoribus eorum traditæ tum facta typis
mandata testantur. Quid horribilius quam
cum animo patrandi homicidij eadem die
ad sacram synaxim accedere, ut res fieret oc-
cultior? sicut factum legimus & obstupui-
mus, eos qui non modo Christianos sed et-
iam Catholicos se profitentur, ad tantam
excæcationem pervenire potuisse? Quid
dicam de sine bono quo se isti plerunq; ex-
cusant? Hunc is cuius sacramento in quo
ipsemet est abutitur & novit & severe indi-
cabit: sed nec homines latet, Ex medijs. n.
q̄ adhibetur facile scopus percipitur, multo
magis vero ex euentu. At isti & fallunt &
falluntur. Fallunt cum optimum ducunt
quod pessimum est: tum in termino, tum
in via. Fallunt dum sicut Iudas avaritiam
elemosynæ; ita isti nequissima vitia virtu-
tum insigniunt nominibus, quibus artibus
ad plebem decipiendam nihil excogitari
potest funestius. Pluribus rem prosequi a-
nimus non est: tum quod putem ad tan-
tum crimen exaggerandum nullas orato-
rum linguas sufficere, quanto minus me-
am? tum quod occultiora hæc & rariora ef-
se videantur. Atq; utinam sint nulla, sed
proh

proh dolor augeri in dies & vires fumere
conspiciuntur, etiam ibi ubi propter genti
innatam sinceritatē minimè deberent. Pro-
inde hæc saltim dicenda erant.

Postremò addendum est nobis aliquid de
nostris obstinatis, de ijs inquam qui necdū
ad hanc vsque horam peccatorum maculas
Sacramento pœnitentiæ eluerunt: qui Iudæ
adinftar, neque minis quâs in tot concioni-
bus fulminatas audiuerunt, vel certè audire
debuerunt, neque innumeris quæ in seipsis
experiuntur Christi beneficijs, neque tot
sociorum suorum exemplis, neque matris
Ecclesiæ iusto dolore & comminatione per-
moueri possunt, vt ad cor redeant suum.
Quæ huius rei causa? Non alia certè quam
aut hæc ipsa Iudæ, aut ei persimilis. Hæc ipsa
est in vsurarijs, furibus, rapacibus & alijs qui
quod iniustè acquisuère etiam si possint re-
stituere nolunt. Sed & illi qui nescio quid de
misericordia Dei sibi pollicentes (vt Iudas
de Christi liberatione) in peccatis manent.
Paricum Iuda passu currunt: Persimiles ve-
ro illi sunt qui licet ex dissimili causa, eun-
dem tamen cum eo impœnitendi animum
gerunt. Eiusmodi sunt qui œ aut fomentū
libidinis quod domi alunt eijcere, aut ran-
corem ac vindictæ cupiditatem qua ardent
deponere cogantur, ad confessionem acce-
dere & Christo, ecclesiæ, fratrique suore-

Mm 3 con-

*TERTI.
VM Necdū
pœnitentiæ.*

*Ob causam
Iudæ.*

*Aut ei per-
similem.*

*Patet ex
scrip.*

1. Ioa. 2. 15.

*Communi-
tio.*

*REME-
DIA.*

*1. Peculiare
proscruta-
toribus.*

conciliari nolunt. Sicut enim Iudæ COR
DIABOLVS per concupiscentiam oculorum
ita istorum siue per concupiscentiam car-
nis, siue per superbiam vitæ. (ad quæ tria ca-
pita omnia peccata reducit D. Ioannes) oc-
cupata, ligata, excæcata & indurata corda
tenet, adeo vt nec monita salutaria audire,
nec ad Sacramenta percipienda præparare se
velint. Qui omnes timeant valde ne sicut
Iudas ita etiam ipsi tradantur Sathanæ & den-
tur in sensum reprobum.

Dicet istorum quispiam. Quid ad despe-
rationem cum Iuda nos impellis? Quid
nonne paulo ante inuectus es in illos qui sa-
cramento Eucharistiæ abutuntur; nunc ve-
ro idem me vis facere? Absit à me vtrum-
que. Non abuti ô amice, sed rectè vti te Sa-
cramentis volo: non ad desperandum indu-
co, sed ne cum Iuda in desperationem pro-
labaris, consulo hortor, moneo. Propono
Iudam quo cum tu multa habes commu-
nia, vt te ab ipsius imitatione absterream.
Propono Petrum (quem huc reieci) vt ad
premissa ipsius vestigia te inducam. Pro-
posui in decursu orationis aliquot ad con-
uersionem media, addo nunc quædam alia.
Et peculiariter quidem iis qui nosse volunt
consilia Dei, & iudicare de omnibus operi-
bus eius, præter medium allatum ex D. Pau-
lo, sit hoc vt solerter inuestigēt vnde id mali
proue-

proueniat, & ad radicem securim apponant. Radix eius est amor iudicij proprij, quo inebriati primum quidem vnius, deinde plurimum sociorum nostrorum, postea etiam amicorum, dominorū, & præceptorum, rursus principum & regum, tum Sacerdotū. Episcoporum, Pontificum deniq; cum in his bene exercitati fuerimus, eo demētix deuenimus, vt tum Sanctorum, tum ipsius Dei consilia nosse, & dicta factaq; omnium diiudicare imo proteruē. & impudēter corrigere nō vereamur. Ista sunt scala superbiæ infernalis. Quid remedij! Antiquum illud Principis obsta. Relinque censuras quæ ad te non pertinent, etiam sociorum & cōmilitonum teq; ipsum cōsidera, & humilia in omnibus. Sic. n. Deo bene iuuante nunquā ad tantam infantiam & impudētiā deuentes, vt etiam quæ supra captum sunt tuum nō sapere solum, sed etiam carpere præsumas aliquando.

Ex hypothesi ad thesim venio, & tam pro hoc, quā pro aliis vitiis generale do remedium, diligentē illam peccatorum (vt ita dicā) anatomiam cuius typum dedi tibi in peccatis Iudæ, nempe quomodo is à paruis principis ad supremum impietatis culmen peruenit. Itaq; id ipsum tu in tuis actionibus cōsidera sagaciter & animaduertes, tum originem malorum quæ in te pullulāt, tum quomodo pari cum Iuda ratione à minoribus,

Mm 4 tum

2. Generale
peccati aus
thema.

tum tentationibus, tum peccatis venialibus ad maiora & mortifera infœlicem progressum feceris. Quare hic quoque ad radicem securim applices rogo antequam vitium, in truncum, ramos, folia, fructusq; pessimos excrescens ita obdurescat, vt illud eradicari penè aut omnino sit impossibile, prout in Iuda factum vides. Vides inquam (repeto iterum iterumq;e) quomodo ex parua oculorum concupiscentia turpiq;e modici illius lucelli amore, ad tantam mentis excæcationem cordisq;e deuenerit duritiem, vt illam ipse filius Dei tot adhibitis machinis non valuerit perfringere. Tu igitur per viscera misericordiæ Dei, & salutem tuam te oro, obsecro, obtestor, vt alieno periculo imo casu funestissimo cautior factus, radicem peccati tui & inuenire & excindere studeas. Neque vero id inuentu & cognitu est difficile. COR aspice COR tuum discute, in id enim DIABOLVS primum suum spiculum figit semper, illudq;e quantum potest, & quantum tu concesseris firmat, & confirmat in malo. Hoc in themate respectu Iudæ expressum habes. hoc docet experientia hoc denique ipse filius Dei disertis testatur verbis cum inquit. *De corde enim exeunt cogitationes malæ, homicidia, adulteria, fornicationes, furta, falsa testimonia, &c.* Hæc tu credens vide quid istorum, vel similiarum in
te

Radix quomodo inueniendâ.

Mat. 15, 19.

te reperiatur. Et non vide solum, sed & agnosce, & præterita punire, futura vero præcauere satage.

Modum & rationem id faciendi nosti, identidem enim repetuntur, & temper inculcanda sunt, quia id ipsum facit scriptura tota. A timore igitur initium cape. Hoc te docet ipse filius Dei qui sicut alias ita hodie cum utroque istorum Apostolorum hac progreditur via. De Iuda iam audisti terribilissimum illud, *Bonum erat ei si natus non fuisset homo ille*, hisque alia similia. De Petro habes in Euangelio. Quæ enim comminatio indeque timor maior incuti potuit homini pio qualis fuit Petrus, quæ incussus est verbis illis, *SI NON LAVERO TE NON HABEBIS PARTEM MECUM?* Nullus equidem. Priuatio enim visionis diuinæ qua hic Petrum terrebat Iesus omnium pœnarum est atrocissima. Ne ergo mireris cum prædicatores verbi Dei simile quid faciunt. Si enim Christus propter prohibitionem lotionis pedum, quæ cuiquam res leuis imo iusta videri potuisset, adeo fulminat, quid facere debet nuncius Iesu contra ingentia & grauissima cū diuino & naturali iure repugnãtia scelera? Nemo igitur successeat cum talia audit, sed tum his, tum illis quæ de Iuda dicta sunt, tū aliis concussus contremiscat ut initio dato sapiëntiæ ulterius progredi queat.

Mm § Pro-

*3. Timor
Iudæ.*

*Hunc incu-
it Christus.*

Mat. 26. 24

Tum Iudæ.

Tum Petro.

*Libenter
igitur acce-
ptandus.*

*4. Erube-
scentia qua
duplex.*

*Bona Ende
Es qualis.*

*5. Pœniten-
tia.*

*Lue. 3. 8.
Quam exē-
plo Petri
peragas, o-
bedienter.*

Progredietur autē ad erubescētiā non nefandā, sed sanctā. Nefandā est cum quis pudore correptus, aut cælat aliquod peccatum lathale, aut omnia renuit confite-ri. Grande nefas quod & confessionem irritam facit, & sacrilegia in perceptione Sacramētorum multiplicat. Sanctum vero pudorem excitare in nobis poterit sedula cōsideratio quantoperē homines & nostrum quiuis abominari soleat scelestum Iudā Christi traditorem, ita ut quidam audito ipsius nomine spuant in terram. Pudeat igitur & pudeat vehementer te tam diu in Iudæ comitatu vixisse, eum imitando, & vestigia ipsius pedum calcando. Pudeat coram Deo & Angelis eius prætorum peccatorum. Pudeat & in posterum ei adiungi velle, hocq; sit frenum concupiscentiarum tuarum fortissimum. Quam enim excusationem habebis in conspectu altissimi, si quem adeo execratus es, sequi tamen voluisti?

Concludo (ne æquo sim protractior) solito & solido remedio Pœnitentiā inquam cum dignis eius fructibus quos dignissimus Christi præcursor diligentissimè nobis cōmendauit. Petrus vero præeundo docuit. Cum in hodierno Euangelio quando audito verbo Christi statim illum sui dicti pœnituit illicoque obediuit. Ita tu obedi Christo & Ecclesiæ, & age pœnitentiā : tum vero

vero in illo terribiliori & scædo lapsu, qui eadem nocte ei contigit, quando ter Christum turpiter negavit. Scribitur enim quod postquam *conuersus Dominus respexit Petrum,* *Luc. 22. 62.* ipse cõfessim tum prædictionis Iesu memor tum peccati sui sibi conscius, *egressus foras fleuit amare.* Tu igitur non Iudam nequam, sed Petrum sanctum obsecro imitare & fac similiter. Non distulit ille conuersionem, sed eodem temporis momento eam inchoauit neq; tu differas, sed subito subitoq; eam aggredere. Agnouit ille peccatum ad cor suum reuersus à quo exulabat, agnosce tu quoq; tua scelera cordis tui per examẽ scrutãdo intima. *Egressus est ille FORAS: egredere tu quoq; tum cessando à peccatis, tum deserendo malorum consortium, tum vitando in posterũ peccandi occasiones.* *FLEUIT PETRVS amare: Fleas tu quoq; si potes quod conari debes, etiam oculis carnis exemplo & Petri, & magni regis clamantis.* *Exitus aquarũ deduxerunt oculi mei, quia non custodierunt legẽ tuam: si id nequis, defleas necessario oculis cordis tui omnia peccata tua intime dolẽdo.* *Dolens.* Te tam vilem, tam spurcũ vermiculum, puluerem, putredinem, hominem ignorantissimũ offendisse tot & tantis peccatis Deum conditorem, redemptorem, conseruatorẽ, tantumq; benefactorem tuũ, quantus tu es cum omnibus quæ habes ac possides. *Pf. 118. 136.* Hæc inquã recogita, in amaritudine animæ
 tuæ

Confiteor & tua & contritione valida contere cor tuum
 osque aperias ad confitenda etiam scelera,
 quorum tenes memoriã, non solum coram
 Deo, sed etiam coram Sacerdote, firmo &
 veraci cum animo & suscipiendi, & fideliter
 exequendi quæcunque confessarius impo-
 fuerit tibi opera satisfactoria. Ea enim sunt
Fruktus fa- fruktus illi pœnitentiæ quos Ioannes Bapti-
ciens pani- sta commendauit. Quod si hæc egeris acce-
tentia. dente sacerdotali absolutione spem bonam
 concipias te ex hædo ouem effectũ & à sini-
 stris ad dextram translatum iri. Per merita
 & satisfactiones Christi Iesu Domini no-
 stri, qui cum Patre in vnitate Spiritus sancti,
 viuunt & regnat Deus in æternum, Amen.

*AZYMA
 ET VNA
 SPECIES.*

CONCIO II.

FIDES.

*Ante diem festum Pasche. Item, Ex-
 emplum enim dedi vobis, ut quemad-
 modum ego feci vobis, ita & vos fa-
 ciatis.*

*Agendũ cõ-
 tra duplices
 hostes.*

QVandoquidem contra duo Ecclesiæ
 hostium genera in hisce partibus con-
 spicua,